

دانشگاه علوم پزشکی قزوین

دانشکده پرستاری و مامایی

پایان نامه برای دریافت درجه

کارشناسی ارشد رشته پرستاری مراقبت‌های ویژه

عنوان پایان نامه

بررسی تاثیر الگوی توانمندسازی خانواده محور بر کیفیت زندگی بیماران تحت پیوند عروق کرونر در

بیمارستان بوعلی سینا-قزوین

استاد راهنما

دکتر علی چنگیزی

اساتید مشاور:

دکتر رضا ضیغمی

دکتر محمود علیپور

نگارنده

انسیه میرزایی

ماه و سال انتشار

دی ۹۳

چکیده

مقدمه: بیماری های قلبی عروقی در کشور ما بیشترین علت مرگ و میر را به خود اختصاص داده است طبق گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری های قلبی عروقی، این بیمار یها از جمله مهمترین علل مرگ و میر در همه قومیتها می باشد. هدف اصلی الگوی توانمندسازی خانواده محور، توانمندکردن سیستم خانواده (بیماروسایراعضای خانواده) به منظور ارتقای سطح سلامت است .

هدف: تعیین تاثیر الگوی توانمند سازی خانواده محور بر کیفیت زندگی بیماران تحت عمل جراحی پیوند عروق کرونر

روش: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی است که بر روی دو گروه آزمون و شاهد و به صورت قبل و بعد انجام شد نمونه ها با آرایش تصادفی در گروه شاهد و آزمون قرار گرفتند و مداخله شامل اجرای الگوی توانمند سازی خانواده محور برای گروه آزمون بود. در مرحله اول ابزار مطالعه یعنی پرسشنامه کیفیت زندگی مک نیوبرای تمامی شرکت کنندگان تکمیل گردید و سپس الگوی توانمندسازی خانواده محور در چهار مرحله شامل درک تهدید، مشکل گشایی، مشارکت آموزشی وارزشیابی برای گروه آزمون اجرا گردید و در پایان تکمیل مجدد ابزار مطالعه جهت بررسی متغیر وابسته یعنی کیفیت زندگی برای هر دو گروه صورت گرفت و پس از تکمیل پرسشنامه ها از آزمون آماری مجذور کای و ضریب همبستگی پیرسون برای بررسی روابط بین متغیرهای دموگرافیک و کیفیت زندگی ، تی زوج و تی مستقل برای مقایسه تفاوت میانگین ها در دو گروه و آنالیز واریانس برای بررسی روند کیفیت زندگی در دو گروه در محیط نرم افزاری SPSS استفاده شد.

یافته ها: میانگین نمره های به دست آمده در سه حیطه جسمی ،اجتماعی و روانی پرسشنامه کیفیت زندگی در گروه آزمون تفاوت معناداری داشت ($p=0/021$) میانگین نمرات کیفیت زندگی در گروه آزمون قبل از مداخله $133/45 \pm 13/37$ و یک ماه بعد از مداخله $148/25 \pm 10/59$ و در گروه شاهد نیز به ترتیب $137/50 \pm 11/61$ و $143/77 \pm 9/62$ بود. همچنین نتایج نشان داد بین مرد و زن در نمره کیفیت زندگی پس از مداخله تفاوت معناداری وجود ندارد. ($p=0/38$) و نیز بین کیفیت زندگی پس از مداخله و سن رابطه معناداری وجود ندارد ($p=0/41$). اما با توجه به ($p=0/31$) بین کیفیت زندگی و مدت بیماری رابطه ای معنادار وجود دارد . جهت رابطه مثبت و شدت رابطه ضعیف است . از آنجا که در آزمون آنالیز واریانس $p=0/79$ می باشد ، بنابراین بین انواع بیماری زمینه ای و کیفیت زندگی تفاوت معناداری وجود ندارد .